

Jézus közeledik a hajóhoz

A parttól 5-6 kilométerre imbolyog a halászhajó a tanítványokkal. A Mester nincs a hajóban. Az emberekkel maradt az indulási parton? Nem! Kimenekült a tömegből a hegyre, ahol imádkozni szokott, amikor zavarban volt. Nem akart olyan király lenni, amelyet az emberek akartak. Nem hagyta magát sodorni a népakarattal.

Csodás jelenségeként írja le az evangélium, amint Jézus utána megy tanítványainak. Viharos a tó, hánkolódik a hajó. Nehéz így evezni, a vitorla, ha volt is, nem használható. Ha borulnak, akkor kapaszkodhatnak a fából készült halászhajóba. Ha nem tudnának úszni, akkor sincs életveszély, de így is veszélyes a helyzet. Sodorja őket a szélvihar... Húzzák az evezőt a maguk tervezte irányba.

Jézus kiszáll a hatalmi királyság sodrásából. A tanítványok küszködnek, de sodródnak. Jézus megjelenésével rendeződnek a dolgok. A tanítványokban ugyanúgy, mint a hegyi imával Jézusban. Jól kifejezi ezt a szélviharos történet. Partot érnek ott, ahová tartottak.

Minden kísértés sodródási veszély. Minden megfontoláshoz elvonulás szükséges. Jaj, de sokféle erő akar erre-arra elsodorni! Jaj, de igyekszik az ember erősen fogni a maga evezőjét, és evezni a maga irányába, amikor ellenszélbe kerül! Néha kevés az önerő. Jézus elvonulósan megalapozott ereje szükséges. Biztos lehetek abban, hogy jön, ott van. Nem veszi ki az evezőt a kezemből, mert az evezés az én dolgom. De szól, hogy nyugi, én vagyok, ti csak tegyétek a dolgotokat, tartsátok az irányt, rám figyelve.

Király Náczi, Érd